

missionen har Ret til at anvende sagkyndig Bistand. Til Taksationen skal alle i Taksationen interesserede og Formanden for Fredningsnævnet indvarsles af Taksationskommissionen efter Reglerne i § 10. Af Taksationskommissionens Protokol sendes de fornødne Udskrifter til Lodsejerne samt fuldstændige Afskrifter til Fredningsnævnets Medlemmer, Taksatorerne og Overfredningsnævnet. Naar Taksationskommissionens Vurdering foreligger, tilbagesendes Sagen til Overfredningsnævnet, der træffer Bestemmelse i Sagen og afgør alle andre i denne foreliggende Spørgsmaal.

Overfredningsnævnets Kendelser er endelige; de skal forkyndes for Ejerne og de i Ejendommene berettigede, som har givet Møde under Sagen, efter Reglerne om Forkyndelse i borgerlige Sager. Reglerne i § 15, 3die Stykke, finder tilsvarende Anvendelse.

§ 21.

Hvis Overfredningsnævnets Kendelse medfører Udgift for det offentlige til Erstatnings Udredelse til et Beløb af over 3 000 Kr., fremsendes Kendelsen af Overfredningsnævnet til Statsministeren, der afgør, om han vil fremme Sagen ved at søge Bevilling ved Finansloven til at udrede Statskassens Andel af Beløbet.

Naar Statens Andel er bevilget, er dermed ogsaa vedkommende By- og Amtskommuner forpligtede til at udrede deres Andel af Beløbet.

IV. Almindelige Bestemmelser.

§ 22.

Naar et Spørgsmaal om Fredning eller Færdselsret er rejst af Fredningsnævnet eller indbragt for dette eller for Overfredningsnævnet, maa der ikke foretages nogen Foranstaltning, der kan danne Hindring for eller vanskeliggøre Sagens Gennemførelse. Bliver Sagen ikke gennemført, skal Fredningsnævnet, henholdsvis Overfredningsnævnet, paa Begæring ved Kendelse afgøre, hvorvidt og da hvilken Erstatning der tilkommer Ejeren eller andre i Anledning af sket Forsinkelse.

§ 23.

Alle for Græsvækst blottede Strandbredder, om hvilken Ejeren ikke kan godtgøre, at de før den 1. Januar 1916 var inddraget under Havearealer eller under en paa vedkommende Ejendom drevne Erhvervsvirksomhed, saasom Værft, Fabrik eller lignende, er aabne for Almenheden for Færdsel til Fods, dog paa eget Ansvar.

Forekommer der Hindringer for denne Færdsel, skal det stedlige Fredningsnævn, naar dets Opmærksomhed henledes derpaa, ved Kendelse træffe Bestemmelse om, i hvilket Omfang og inden hvilken Frist saadanne Hindringer skal fjernes. Fredningsnævnet skal paa Begæring af vedkommende Ejer eller Bruger afgøre, hvorvidt der tilføjes nogen af disse bestemt paaviselig Skade f. Eks. ved Fjernelse af Hindringer, der er lovligt anbragt inden Fremsættelsen for Rigsdagen af Forslaget til denne Lov. Fredningsnævnet afgør derhos, hvilken Erstatning der i Anledning heraf vil være at yde.

Naar Eneraadighed over den til en Ejendom hørende Strandbred eller en Del af denne skønnes nødvendig for en paa Ejendommen drevne Erhvervsvirksomhed, eller naar andre særlige Grunde taler for at udelukke eller begrænse Almenhedens Færdsel paa Strandbredden, kan Fredningsnævnet træffe Afgørelse herom ved Kendelse.

Ophold paa og Badning fra den frie Strandbred kan forbydes af vedkommende Ejendoms Ejer eller Bruger, medmindre der ved en af Fredningsnævnet i Overens-